

O'nun rivâyetlerinin sika (güvenilir, sağlam) olduğunu İmâm-ı İclî ve daha başka âlimler haber vermiştir. Ebû Râşid şöyle anlatıyor: Babam, Halef bin Hûşeb'i çok beğeniyordu. Ona: "Ey babacığım! Sen bu zâtı niçin çok beğeniyorsun?" dedim. O da bana: "Ey oğlum! Muhakkak, o en güzel bir yol üzere yaşadı ve bundan hiç ayrılmadı" dedi.

“Bir mü’minin öldürülmesine, bir kelime parçası ile de yardım eden kimse, kıyâmet gününde Allahın rahmetinden mahrûm kalmış olarak gelir.”

“Ehl-i beytimden ismi benim ismime uygun olan birisi gelip, dünyâyâ hâkim olmadıkça kıyâmet kopmaz.” Bu hadîs-i şerîf Hazreti Mehdî'nin geleceğini haber vermektedir.

“Her zaman ölümü hatırlayıp duran kimse, dünyâ hayatının hiçbir güzelliği olmadığını anlar.”

Yine İsâ (aleyhisselâm) havarilerine buyurdu ki: “Sultanlar, hikmeti size terk ettiği qibi, siz de dünyâyı onlara bırakın!”

2) Tehzîb-üt-tehzîb cild-3, sh. 149

Kûfe’de yetişen âlimlerden ve âbidlerden (çok ibâdet edenlerden). Adı, Halef bin Hûşeb el-Kûfî’dir. Künyesi, Ebû Mesrûk’tur. İmâm-ı Rebî’, bu künyesini değiştirmesini söylediği zaman, kendisine bir künye vermesini istedi. O da, “Sen Ebû Abdurrahmân’sın!” dedi. Ebû Yezîd künyesi de verilmiştir. 140 (m. 757) senesinden sonra vefât ettiği rivâyet edilmektedir.

Halef bin Hûşeb âlim ve âbid bir zât idi. Tabîînin büyüklerinden ilim alıp, onlardan hadîs-i şerîf rivâyet etmiştir. O, Ebû İshâk es-Seb'î'î İyâs bin Seleme, Atâ bin Ebî Rebâh,